

LÄTE, n. 4. (af *Låt*) Säges om alla slags artikulerade ljud, helst i fråga om djur. *Den sjuke låt höra, ett otydligt l. Djurens, fåglarnes olika l-n.*

LÄTT, a. 1. 1) Ej tung. *En l. börda. L. som en fjäder.* (Talesätt) *L. på handen, se Lätthänd. Hafva en l. hand, ej ligga tungt på med handen. L. på foten, som går, springer med lätta steg; snabb. L. steg, då foten ej tynger eller trycker hårdt. L. jord, lös. (Fig. fam.) L. på träden, se Tråd. (Fig.) Känna sig l-are om hjertat, befriad ifrån något bekymmer. — 2) Ej svår, ej mödosam, ej besvärlig, ej plågsam. *Ett l. arbete, göra. L. sorg, lindrig. L. att narra. L. att umgås med, icke kinkig, icke grann-tyckt, icke argint eller folkskygg. Det är l. att göra, att säga. — 3) Rörligare än något annat af samma slag. L-a trupper (i motsats till: tunga). L. artilleri (i motsats till: tungt). Ett l. åkdon. En l. båt. — 4) L. drägt, af få och tunna kläder. L. föda, lättmålt. L. stil, skrifart, flytande, ej uttänd och lättfattlig.**

LÄTT, adv. 1) Ej tungt, ej trögt. *Hästen bär l. Gå, springa, flyga l. Vagn, som går l. Rakknif, nyckel, maskin, som går l. L. handtera något. Sofva l., med lätthet uppvakna. L. bevärnad, med lätta vapen. L. klädd, i tunna kläder; äfv. värdslost klädd. — 2) Ej svårt; utan svårighet. *L. göra något. Hafva l. för att tala, att fatta. Taga någonting l., ej lägga det på sinnet, ej fästa sig dervid, ej synnerligen bry sig derom. Det kan l. hända, att... Dethänder ej l., ej gerna, ej ofta.**

LÄTTA, v. a. 1. Göra lätt, lättare. *L. ens börda. L. ett skepp, utkasta eller afföra en del af dess last. Ett medel, som l-r huvudet, bröstet, gör huvudet mindre tungt, andedrägten mindre svår. (Sjöt.) L. ankaret, vinda ankaret loss ifrån botten och upp till fartyget. (Fig.) L. silt samvete, bekänna något, som tynger det. L. under, se Underlätta. — L., v. n. Vädret l-r, blir lindrigare, bättre. — L. sig, v. r. (fam. skämtv.) Göra sitt tariff. — Lättande, n. 4.*

LÄTTA, f. 1. Örtslägtet Lithospermum.

LÄTTAGAD, a. 2. Som ej behöver mycken aga eller genom aga lätt låter råta sig.

LÄTTBLODIG, a. 2. Se *Sangvinisk*.

LÄTTBRUKAD, a. 2. *L. jord, lätt att bruka.*

LÄTTDRUCKEN, a. 2. neutr. — *et.* Säges om drycker med behaglig, ej stark smak. *Ett l-et vin.*

LÄTTTELIGEN, adv. Se *Lätt*, adv.

LÄTTELSE, f. 3. (föga brukl.) Se *Lättnad*.

LÄTTFATTLIG, a. 2. Lätt att fatta, förstå. *En l. stil.*

LÄTTFOTAD, a. 2. Lätt på foten. Se *Lätt*, a.

LÄTTFÄRDIG, a. 2. Lättsinnig och begifven på otukt. *Ett l-t stycke. — Lättsfärdigt*, adv. **LÄTTFÄRDIGHET**, f. 3. Egenskapen att vara lättfärdig.

LÄTTHELGDAG, lätthälljdag, m. 2. Helgdag, som firas med mindre högtidlighet.

LÄTTHET, f. 3. Egenskapen att vara lätt. *Bördans l. L. att fatta, god fattningsgåfva.*

LÄTTHÄND, a. 2. Som ej ligger tungt på med handen.

LÄTTHÄNDT, adv. Med lätt hand.

LÄTTING, c. 2. Lat, sysslolös människa.

LÄTTJA, f. sing. (af *Lat*) 1) Motvilja för arbete. — 2) Sysslolöshet, oberksamhet. *Lefva i l. Slå ell. lägga sig på l., blifva lat.*

LÄTTJAS, v. d. 1. Göra intet, vara sysslo-

lös af motvilja för arbete. — *Syn. Slå dank, Lägga armarna i kors.*

LÄTTJEFULL, a. 2. Mycket lat. — *Lättjefullt*, adv.

LÄTTJORD, f. sing. Lös jord.

LÄTTKÖPT, a. 1. Lätt att få köpa och ej dyr.

LÄTTLERA, f. sing. Se *Lermylla*.

LÄTTLYNT, a. 1. Som har ett lätt lynne, tar verlden lätt, ej lägger förtret, motgång och olycka på sinnet.

LÄTTLÄST, a. 1. Lätt att läsa, fatta, förstå. *En l. stil.*

LÄTTLÖST, a. 1. 1) Som lätt låter sig upplösas. *Ett l-t ämne. — 2) Lätt att lösa, utreda, förklara. L. uppgift, gåta.*

LÄTTNA, v. n. 1. *Lufsten l-r*, det börjar bli ljusare i luften.

LÄTTNAD, m. 3. 1) Lättande. *Till l. af en börda. Till samvetets l.*, dess befrielse från något, som tynger det. — 2) Lättad möda, minskadt besvär, minskad plåga; lindring. *Delta var en stor l. för honom i lidandet. Känna l. af ett läkemedel.*

LÄTTRODD, a. 2. Som går lätt att ro. *En l. båt.*

LÄTTROGEN, a. 2. neutr. — *et.* Som af dumhet eller oerfarenhet lätt sätter tro till allt hvad som säges, äfven om det är orimligt.

LÄTTROGENHET ell. **LÄTTROHET**, f. 3. Egenskapen att vara lättrogen.

LÄTTRÖRD, a. 2. Brukas endast i andlig mening. 1) Som lätt emottager intryck, vare sig glada eller sorgliga. *Hon är mycket l. En l. själ. Ett l-t sinne. — 2) Som lätt blir rörd till medlidande, deltagande, o. s. v. Hafva ett l-t hjerta. — Syn. Veksint, Vekthjertad, Blödsint, Känslöfull.*

LÄTTRÖRDHET, f. 3. Egenskapen att vara lättrörd.

LÄTTRÖRLIG, a. 2. 1) Lätt att sätta i rörelse. — 2) Som rör sig med lätthet, vig, lätt. *Han är ännu mycket l., fastän gammal. — Lättrörlighet*, f. 3.

LÄTTSINNE, n. sing. Se *Lättsinnighet*.

LÄTTSINNIG, a. 2. 1) Som utan besinning och utan afseende på sedelagens föreskrifter öfverlåter sig åt ögonblickets infall, blindt lyder höjelsernas drift. *En l. menniska.* Man säger äfv.: *L. själ, karaktär, l-t hjerta. — 2) Som röjer, tillkännagifver detta fel. L-a tänkesätt. L-t uppförande.*

LÄTTSINNIGHET, f. 3. Egenskapen att vara lättsinnig.

LÄTTSINNIGT, adv. På ett lättsinnigt sätt, med lättsinnighet. *Uppföra sig l.*

LÄTTSKRÄMD, a. 2. Som lätt blir skräm.

LÄTTSMÅLT, a. 1. 1) Som med lätthet smälter, utan att fordra någon högre värmegrad. *L-a metaller. — 2) Som lätt smälter i magen. L. mat, föda. — Lättsmålthet*, f. 3.

LÄTTSTYRD, a. 2. Lätt att styra.

LÄTTSÖFD, a. 2. 1) Lätt att söfva. — 2) Som lätt vaknar upp ur sömnen. — *Lättsöfhet*, f. 3.

LÄTTVINDIG, a. 2. (pop., fam. o. skämtv.) Som med lätthet göres, verkställes; lätt.

LÄTTATEN, a. 2. neutr. — *et. L. mat*, som ej behöver mycken tuggning.

LÄVART, låvart, adv. (sjöt.) Betecknar den sida eller det håll, hvaråt vinden ligger.

LÄXA, f. o. v. Se *Lexa*.